



ת"פ 27409/01/18 - מדינת ישראל נגד רון פרץ, אמיר עובדיה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 27409-01-18 מדינת ישראל נ' פרץ ואח'
לפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. רון פרץ

2. אמיר עובדיה

הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום שעניינו **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקיד**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין; **ואיומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום

2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 08.06.2016, בשעה 1:00 לפנות בוקר לערך, שהו הנאשמים ביחד עם איזיה פוזדניאקוב (להלן: "**איזיה**") ונערים נוספים בגינה הציבורית ברחוב ברזיל בירושלים כאשר הם שתויים ושומעים מוסיקה רועשת.

בשל תלונות השכנים על הרעש, הגיעו למקום השוטרים יעקב משמוש (להלן: "**הקצין משמוש**") ויצחק חולי (להלן: "**השוטר חולי**"). למראה השוטרים, התפזרו חלק מהנערים וכובתה המוסיקה. הקצין משמוש ניגש לאיזיה ושפך את כוס האלכוהול שהחזיק בידו וביקש מאיזיה ומנאשם 2 להתלוות אליו לניידת לשם בדיקה במחשב המשטרתי, שם הבחין כי נאשם 2 מוכרז "חב מעצר" ובשל כך עיכב אותו.

באותן הנסיבות, הודיע הקצין משמוש לנאשם 2 כי הוא רושם לו הזמנה להתייצבות בתחנה ולאיזיה הודיע כי נרשם לו דו"ח בגין רעש לאחר שלא חדל מלצעוק. בשעה שהוציא הקצין משמוש את הדוחות והניחם על מכסה המנוע של הניידת, הבחין בנאשם 1 כשהוא מתקרב לעברו ומסתכל בטאבלט המשטרתי על פרטי המעורבים. הקצין משמוש הורה לנאשם 1 להתרחק מהניידת.



בתגובה, צעק הנאשם 1: "לא רוצה להתרחק, מי אתה שאתרחק ממך?". בשלב זה, ניסה איזיה להרחיק את הנאשם 1 מהקצין משמוש, אך הנאשם 1 שב לשוטר משמוש, בעט ברגלו, הכה אותו במכת אגרוף בפניו וברח.

הקצין משמוש רץ אחרי נאשם 1 ובמקביל לכך רץ הנאשם 2 וצעק לנאשם 1 "רוץ רון! תברח למנאייק השרמוטות האלה". לאחר שאיבד קשר עין עם הנאשם 1, הזעיק הקצין משמוש סיוע של ניידות נוספות שאיתרו את איזיה ועיכבו אותו ובין לבין השיג הקצין משמוש את כתובתו של הנאשם 1.

הקצין משמוש הגיע ביחד עם כוחות מתוגברים לביתו של הנאשם 1 ברחוב ברזיל שבירושלים, שם מצאו את הנאשם 1 שוכב במיטתו בבגדים שלבש בעת התקיפה וכן עם שפופים בידים ובברך. כאשר הודיעו לו השוטרים שהוא עצור וניסו לאוזקו, התנגד הנאשם 1 בכוח, קילל וצעק.

בהמשך לכך, הגיע הנאשם 2 למקום, שם ניסה הקצין משמוש לעצור אותו ובתגובה לכך התקרב אליו הנאשם 2 באופן מאיים כאשר הוא מרים את קולו וצועק "אתה שוטר מנאייק בן זונה על מה אתה עוצר אותו, אני יכול לזיין אותך למה מי אתה". באותן הנסיבות, עצר אותו הקצין משמוש.

בהמשך להתרחשויות אלה, הובאו הנאשמים לתחנת מוריה, שם המשיכו לקלל ולהשתולל. כאשר התבקשו לשבת בשקט עם הגב האחד לשני, דיברו ביניהם. השוטר יוסף מסאדי (להלן: "**השוטר מסאדי**") ביקש מהשניים להפסיק, ובתגובה אמר לו הנאשם 2: "יא בן זונה יא בן שרמוטה בוא נראה אותך בלי מדים מי אתה בכלל יא קוקסינל".

הנאשם 1 קם ואמר לשוטר מסאדי: "תשחרר את האזיקים אני יפרק לך את הפרצוף, מה אתה גבר שאני אזוק". הנאשם 2 השתולל, התנגד וכשהתבקש לשבת, העיף את רגליו בבעיטות ואמר: "כוס אימא שלכם, אני מקווה שתעשו לי משהו תיתן לי איזו כאפה". לאחר מכן, הועלו הנאשמים לקומה העליונה בתחנה, שם המשיכו לקלל, לצעוק, להשתולל ולתקוף שוטרים. השוטר מסאדי תפס את הנאשם 1 שהשתולל וניסה לברוח מהתחנה.

בהמשך לכך, התבטאו הנאשמים כלפי השוטר אוסאמה טריף (להלן: "**השוטר טריף**") באופן בוטה ומתגרה. הנאשם 1 אמר לשוטר טריף שהוא "יביא עליו רוצח שכיר" ואמר לנאשם 2 שהם "יקטפו" אותו. בשל התנהגותם, הוכנס הנאשם 2 לחדר נפרד, שם ביקש ממנו הקצין משמוש מספר פעמים לשבת ומשלא נענה לו, אחז השוטר בכתפו בכוח והושיבו.

בתגובה, המשיך הנאשם 2 להתנגד, לקלל ואף ירק בפניו של הקצין משמוש. הקצין משמוש ניסה להשתלט על הנאשם 2 ובתגובה ניסה הנאשם 2 לנגוח בו. בשל כך, הושב הנאשם 2 בכוח בכיסא וכאשר ניסה לקום מספר פעמים, אחז הקצין משמוש בכתפו כמבקש להמשיך את ישיבתו בכיסא. בהמשך לכך, נרגע הנאשם 2 אך המשיך לקלל ולאיים באומרו: "אני מכיר אותך מהשכונה אתה מסתובב פה הרבה חכה נהיה בחוץ".

כתב האישום מייחס לנאשמים שבמעשיהם, תקפו שוטר בכוונה להכשילו בתפקידו או להפריע לו מלמלאו; עשו מעשה בכוונה להפריע לשוטר או להכשילו כשהוא ממלא תפקידו כחוק; ואיימו על אדם בפגיעה שלא כדין בכוונה להפחידו או להקניטו.



תשובת הנאשמים לאישום

3. הנאשמים כפרו באשמה.

נאשם 1 הכחיש שנכח בזירת האירוע והכחיש כל מעורבות בתקיפת השוטר ובאיומים שנאמרו בתחנת המשטרה.

נאשם 2 הודה שנכח במקום אולם כפר בעובדות המהוות עבירות וכפר בעבירות.

גדר המחלוקת

4. המחלוקת בין הצדדים היא רחבה. אשר לנאשם 1 נוגעת המחלוקת לזיהוי כמי שהיה מעורב באירוע. אשר לנאשם 2, נסובה המחלוקת על כלל העובדות אשר מהוות עבירה ועל העבירות עצמן.

דין והכרעה

5. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, מצאתי שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום ברף הנדרש בפלילים ועובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשמים. זאת קבעתי על יסוד האמון שרחשתי לשוטרים ולגרסתם כאשר מנגד מצאתי לדחות את גרסת הנאשמים.

אפרט את הנימוקים שעומדים בבסיס החלטתי.

הראיות שהובאו בפרשת התביעה

6. בפרשת התביעה העידו השוטרים: מפקח יעקב משמוש, רס"ר יצחק חולי, רס"ב אוסמה טריף, רס"ל יוסף מסאדי ורס"מ פנחס סרי-לוי והוגשו סרטונים, הודעות החשודים ומסמכים בעניין השלמת חקירה.

7. **מפקח יעקב משמוש** העיד שהגיע לזירה לאחר שקיבל דיווח על רעש. מעדותו עולה שכשהגיע לזירה פגש את הנאשמים ואת איזיה כאשר הם יושבים ושותים אלכוהול בפארק הציבורי. העד סיפר שניגש לנאשמים ולאיזיה וביקש מהם להזדהות. לדבריו הנאשמים ואיזיה ניגשו עמו לניידת לצורך זיהויים לאחר שהתברר שאין בידם תעודת זהות. עוד סיפר שלאחר שהנאשמים ואיזיה מסרו את מספרי תעודות הזהות, ולאחר שהמספרים נבדקו במסוף המשטרה, זיהה אותם על פי שמותיהם ותמונותיהם כפי שהופיעו במסוף.

לאחר בדיקת זהותו של נאשם 2, כך העיד, עלה במסוף שהוא חב מעצר ובעקבות שיח עם הקצין בתחנת מוריה, הוחלט לרשום לו הזמנה לתחנה. במהלך כתיבת ההזמנה, התקרבו הנאשם 1 לשוטר והסתכל בפרטי המעורבים במסוף המשטרה וזה בתגובה ביקש ממנו להתרחק. בשלב זה, כך סיפר, התעצבן הנאשם 1, קילל ואיים באומרו "...מי אתה שאני אתרחק ממך?...מי אתה? אני אזין אותך", וזאת עד שאיזיה הרחיקו משם (פרוטוקול עמ' 17 ש' 10; עמ' 18 ש' 7). מספר שניות לאחר מכן, כך סיפר, חש בעיטה ברגלו וכאשר הסתובב ראה את הנאשם 1 כשהוא מכה אותו



במכת אגרוף לפניו. כאשר נשאל העד כיצד הוא יודע שנאשם 1 הוא זה שבעט בו, השיב שהנאשם 1 היה היחיד שהיה בקרבה מספקת לבעוט בו (פרוטוקול עמ' 18 ש' 14-15).

בהמשך עדותו תיאר כיצד רדף אחר הנאשם 1 לתוך בניין ברחוב ברזיל עד שאיבד קשר עין עמו. ציין שבמהלך המרדף שמע את הנאשם 2 צועק לעבר נאשם 1: "**רוץ, תרוץ תברח למניאק השרמוטות האלה**" (פרוטוקול עמ' 19 ש' 8).

בהמשך לכך, סיפר שפנה בקשר לקבלת תגבורת של ניידות נוספות ולשם כך מסר את תיאור לבושו המדויק של נאשם 1 - חולצה לבנה, מכנסיים אפורים, כיפה שחורה (פרוטוקול עמ' 21 ש' 2). כיוון שלאחר בדיקה נוספת שנערכה בתחנה הייתה זהותו של הנאשם 1 ידועה, נמסרה לו כתובתו של הנאשם 1 לצורך איתורו. כאשר הגיע לכתובת היעודה, פתחה אמו של נאשם 1 את הדלת ומסרה שהוא ישן בחדרו.

העד סיפר שנכנס לחדרו של הנאשם 1 יחד עם שוטרים נוספים, ראה אותו במיטתו, העיר אותו, והודיע לו שהוא עצור. תיאר שראה שפשופים בברכו ובידו של הנאשם 1 והלה היה עם אותם בגדים שלבש במהלך האירוע (פרוטוקול עמ' 24 ש' 1-2). לדבריו הנאשם 1 התנגד בכוח למעצר וקילל, ועל כן נאלצו השוטרים להשתמש בכוח כדי לממש את המעצר. העיד שקיפל את ידיו ואזק את הנאשם. בהמשך עדותו, לשאלת בית המשפט אם הוא זוכר את האנשים שהיו מעורבים באירוע, השיב בחיוב.

לאחר מכן, כך העיד, לנוכח התנהגותו הבוטה והמאיימת של הנאשם 2, אשר פנה אליו סמוך לביתו של הנאשם 1 קילל אותו ואיים עליו, הוחלט לעצרו. ובלשונו: "**כאשר החזה שלו מורם מעלה וצועק לעברי אתה שוטר מניאק, בן זונה, על מה אתה עוצר אותו? אני יכול לזיין אותך? למה מי אתה?**" (פרוטוקול עמ' 24 ש' 22-23).

לאחר הבאת שלושת החשודים לתחנה, המשיכו הללו לקלל ולצעוק. בשלב מסוים הוכנס הנאשם 2 לחדר נפרד, שם המשיך לעמוד, לצעוק ולקלל. על אף שביקש ממנו מספר פעמים שישב בכיסא, סרב הנאשם 2 ואף ירק לעבר פניו. בתגובה לכך הכה הקצין משמוש את הנאשם 2 בשתי מכות אגרוף לצלעותיו כדי לרסנו. הנאשם 2 ניסה בתגובה לנגוח בראשו של הקצין, אך החמיץ (פרוטוקול עמ' 26 ש' 16-19, 23-24).

כאשר נשאל מה בדיוק אמר לו הנאשם 2 השיב שהוא קילל אותו ואיים עליו: "**אני מכיר אותך מהשכונה, אתה מסתובב פה הרבה, חכה נהיה בחוץ**" (פרוטוקול עמ' 27 ש' 8-9, 18).

עוד ציין העד כי הכניס את איזיה למשרדו כדי לכתוב דוח על הקמת רעש וגם כיוון שרצה לדלות ממנו חיזוק לכך שהותקף באירוע, ובלשונו: "**רציתי שיהיה חיזוק לטענה שלי שהותקפתי שם. צילמתי אותו ובצילום הזה, בתיעוד הזה הוא אמר שהוא ראה את התקיפה הזאת**" (פרוטוקול עמ' 28 ש' 8-10).

בחקירתו הנגדית נשאל אם זיהה את הנאשם 1 באמצעות תעודת זהות פיזית, והשיב שזיהה אותו בהתאם למספר זהות



שנמסר לו בעל פה ושהוכנס למסוף המשטרה, שם ראה את תמונתו ואת שאר פרטיו (פרוטוקול עמ' 41 ש' 3, 13, 16). כאשר נשאל מדוע לא ציין בדוח המעצר (נ/1) שזיהה את הנאשם 1 באמצעות תמונה, השיב שכשכתב בדוח "זוהו" כוונתו הייתה שהזיהוי של הנאשם 1 נערך באופן וודאי של 100 אחוז (פרוטוקול עמ' 42 ש' 5) וכי לא חשב שישנה חשיבות להוסיף שהזיהוי התבסס על תמונה (פרוטוקול עמ' 43 ש' 21).

לבקשתו של ב"כ הנאשם 1, ולצורך ביסוס טענתו של הקצין משמוש שהוא בדק את פרטי הנאשם 1 במסוף המשטרה, הוגש לבית המשפט צילום מסך ממערכת "שירת הסירנה" שעל פיו שיגר הקצין משמוש שאילתה בעניין הנאשם 1 ביום האירוע בשעה 01:47. הצילום הוגש וסומן **ת/7**.

בהמשך חקירתו הנגדית אודות הבעיטה שספג נשאל אם ראה מי בעט בו והשיב בשלילה אך טען שחש בבעיטה (פרוטוקול עמ' 63 ש' 2). כנשאל האם הוא מזהה את הנאשם 1 כמי שהכה אותו באגרוף השיב בחיוב והוסיף שהנאשם 1 עמד במרחק של מטר או מטר וחצי ממנו והכה אותו באגרוף ביד ימין, שפגע בלחי שמאל שלו (פרוטוקול עמ' 65 ש' 18-20).

אשר לנאשם 2, כשנשאל בחקירתו הנגדית מדוע לא ציין בחקירה שהנאשם 2 טוען שהופעלה כלפיו אלימות מצד השוטרים, השיב שציין זאת והחומר הועבר כמקובל למח"ש. כאשר נשאל מדוע לא רשם זאת בדו"ח הפעולה, השיב שלא ראה שהנאשם 2 הותקף. כאשר נשאל מדוע הוכה הנאשם 2, השיב שהופעל כלפיו כוח סביר בעקבות כך שתקף שוטר.

8. **רס"ר יצחק חולי** העיד שהגיע לזירה יחד עם הקצין משמוש לאחר שקיבלו דיווח על רעש. מעדותו עולה שהגיע לזירה ושם פגש בנאשמים ובאיזיה יושבים ושותים אלכוהול. העד סיפר שתפקידו היה לאבטח את הקצין משמוש שניהל את האירוע וזיהה את הנאשמים. עוד סיפר שהקצין משמוש ביקש ממספר מעורבים בזירה תעודות זהות לצורך זיהויים. לחלק מהם היו תעודות, ומאלה שלא אחזו בתעודות, ביקש שיתלוו אליו לניידת לצורך זיהוי באמצעות המסוף המשטרה. ציין שבמהלך הליווי לניידת ספגו השוטרים קללות וגידופים (פרוטוקול עמ' 103 - 105).

כאשר נשאל אם הוא זוכר את שמות האנשים שניגשו לניידת, השיב תחילה שאינו זוכר אך בהמשך השיב: **"היה שם אחד איזיה, ואחד רון היה, אבל שוב לא היה להם תעודות אז לקחנו אותם לניידת כדי לזהות אותם"** (פרוטוקול עמ' 105 ש' 16-17).

לשאלת בית המשפט האם המעורבים היו שיכורים, השיב **"כן, היו שיכורים, רובם היו שיכורים..."** (פרוטוקול עמ' 107 ש' 1).

לאחר מכן, כך העיד, ערך הקצין משמוש בירור ליד הניידת בעניין אותם מעורבים. הוא עצמו עמד עם הגב לקצין משמוש ואבטח אותו כיוון שבאותו שלב הייתה מהומה מסביב. למרות שעמד עם הגב לקצין הציץ לעברו מדי פעם, ובלשונו: **"מדי פעם הצצתי לראות מה הוא עשה..."** (פרוטוקול עמ' 107 ש' 11-11). את התנהגותו של הנאשם 1



תיאר העד כך: "היה שם בחור אחד אם אני לא טועה זה היה רון שהיה כל הזמן עצבני וניסה וקילל וניסה לתקוף וכל פעם הרחקתי אותו וניסיתי להרגיע אותו..." (פרוטוקול עמ' 107 ש' 13-15).

אשר לתקיפת הקצין משמוש סיפר כיצד תקף אותו הנאשם 1: "...הוא ניסה לתקוף אותי, את קובי, ואני לא הספקתי בגלל העץ להגיע לחסום אותו... אני ראיתי הוא נתן לו בעיטה, כי הוא התקרב, נתן לו בעיטה וכולם פתאום ברחו..." (פרוטוקול עמ' 108 ש' 1-5).

לשאלת בית המשפט אם ראה את הבעיטה, השיב "ראיתי את הבעיטה" (פרוטוקול עמ' 108 ש' 10). כאשר נשאל אם ראה אגרוף בנוסף לבעיטה, השיב: "הוא סיפר לי שהוא נתן לו גם אגרוף, אני לא ראיתי את האגרוף..." (פרוטוקול עמ' 111 ש' 12-14).

לאחר מכן, כך העיד, רדף הקצין משמוש אחרי הנאשם 1 ובשלב מאוחר יותר הגיעו הוא והקצין משמוש לביתו של הנאשם 1 לצורך מעצרו.

בהמשך לכך, כאשר הובאו הנאשמים ואיזיה לתחנת מוריה, סיפר שהוא היה אחראי על שמירתם. במהלך שהייתם בתחנה, הם השתוללו, צעקו וקיללו והוא נאלץ, מספר פעמים, להפריד ביניהם ולהושיבם (עמ' 114 ש' 17-20 ועמ' 115 ש' 2-6).

בחקירתו הנגדית נשאל אם ידע את זהותם של הנאשמים ואיזיה, והשיב שידע רק לאחר הזיהוי שנערך ליד הניידת. בהקשר זה הסביר שכאשר עורכים חיפוש בטאבלט באמצעות מספר תעודת זהות, מופיעים פרטי האדם ותמונתו (פרוטוקול עמ' 119 ש' 9-13). העד הבהיר שלא הוא ערך את הבדיקה במסוף המטרתית אלא הקצין משמוש, ולכן הוא לא ראה אם הופיעו תמונות במסוף אם לאו. העד הבהיר שבתחנת המשטרה זיהה את הנאשם 1 כמי שתקף באירוע על סמך לבושו ותווי פניו (פרוטוקול עמ' 120 ש' 10-17).

בחקירתו הנגדית הבהיר שראה את הבעיטה בשוטר משמוש, אך לא ראה את הפגיעה בו ועל כן אין הוא יכול לומר בוודאות שהבעיטה פגעה בשוטר (פרוטוקול עמ' 121 ש' 22-23). כשנשאל לאיזה גובה "נזרקה" הבעיטה השיב "לגובה המותניים" (פרוטוקול עמ' 122 ש' 8).

אשר לנאשם 2, בחקירתו הנגדית השיב שהוא אינו זוכר אם הנאשם 2 רץ בדומה לשאר המעורבים; אינו זוכר מדוע הוא נעצר; אינו זוכר מה צעק הנאשם 2 בתחנה מלבד זה שהשתולל וצעק; ואינו זוכר טענה על אלימות משטרתית שהעלה הנאשם 2 בתחנה. עם זאת הסביר שנגד הנאשם 2 הופעל כוח כיוון שהתנגד להוראות השוטרים והשתולל. כאשר נשאל אם הוא זוכר שאיזיה התלונן שהשוטרים אלימים כלפי הנאשמים וכלפיו, השיב: "...אני לא זוכר בדיוק את המילים האלה שאתה אומר אבל הייתה כל הזמן הידברות כזאת...הם לא בדיוק אוהדי משטרה מה שנקרא" (פרוטוקול עמ' 131 ש' 1-5).



9. **רס"ב אוסמה טריף** העיד שהגיע לזירה לאחר שקיבל דיווח על אירוע הקמת רעש מהקצין משמוש שביקש בקשר סיוע לטיפול באירוע שבמהלכו הותקף. העיד שהגיע לזירה לצורך איתורו של הנאשם 1 לאחר שהנאשמים ואיזיה ברחו מהזירה. העד סיפר שאיתר את איזיה בין הבניינים, ולאחר מכן דווח בקשר כי אותו שני החשודים הנוספים, ושלושתם הובאו לתחנת מוריה. אשר להתנהגות הנאשמים בתחנה סיפר שבשלב התחקור הנאשמים ואיזיה ניבלו את פיהם וסינו דברים רבים לעבר השוטרים.

כאשר נשאל אם הוא מסוגל לבודד את האמרות של אחד מהחשודים, השיב שהוא אינו זוכר במדויק את האמרות ואינו זוכר מי אמר אותן. עם זאת בהמשך עדותו, סיפר מזיכרונו שהנאשם 1 אמר לשוטר: **"אני אניד (צ"ל אזמין - א"כ) לך רוצח"** ונאשם 2 אמר בתגובה לדבריו: **"אנחנו נקטוף אותו"** (פרוטוקול עמ' 143 ש' 10-11). עוד העיד שכאשר שהה עמם בקומת חקירות מש"ל (מרכז שירות לאזרח) קיללו אותו הנאשמים.

במהלך חקירתו הנגדית הבהיר שהיה נוכח בזירה רק לאחר אירוע הבעיטה וכאשר התנהל מרדף אחרי החשודים שברחו. עוד הבהיר שראה לראשונה את הנאשמים בתחנת מוריה לאחר שאותו בשטח. כשנשאל אם נאלץ להשתמש בכוח במהלך המעצר בתחנה השיב בשלילה.

אשר לנאשם 2, כשנשאל בחקירתו הנגדית אם הלה איים עליו באופן כלשהו, השיב שלא איים במילים, אלא נפנף את ידיו ואמר: **"אתה לא גבר"**, **"מקבל בתחת"**, **"אשתך בחלום שלי"** (פרוטוקול עמ' 145 ש' 33, עמ' 146 ש' 2). כאשר נשאל אם הוא זוכר שהנאשמים התלוננו על אלימות משטרתית, השיב שאינו זוכר.

10. **רס"ל יוסף מסאדי** העיד שפגש בנאשמים בתחנת מוריה לאחר שנעצרו והובאו מהשטח. מעדותו עולה כי כאשר שהה עם הנאשמים בתחנה, סינן הנאשם 2 לעברו קללות, ונאשם 1 אמר לו **"תוריד לי את האזיקים, אני אראה לך מה זה"** ובהתייחס אליו הוסיף: **"הוא גם היה אליים, זרק כסאות שם"** (פרוטוקול עמ' 147 ש' 3).

בחקירתו הנגדית, סיפר שהנאשם 1 היה עצבני. כאשר נשאל אם אמר לו הנאשם 1: **"מה אתה גבר תוריד לי את האזיקים"** כיוון שהפעיל נגד הנאשם 1 כוח בלתי סביר, השיב שהוא אינו זוכר אם הוא היה זה שאזק את הנאשם 1 אולם הוא לא השתמש בכוח כלשהו ולא השיב לנאשם 1 על דבריו (פרוטוקול עמ' 150 ש' 18-20, עמ' 151 ש' 3-6). העד הבהיר שלא עשה דבר כדי לעורר את חמתו של הנאשם 1 או להתגרות בו. כאשר נשאל אם הוא זוכר ששמע מי מהנאשמים מתלונן על כך שנוהגים בו באלימות, השיב בשלילה.

11. **רס"מ פנחס סרי-לוי** העיד על מזכר שערך לאחר שהתבקש להשלים חקירה בנוגע לשאלתה ששיגר הקצין משמוש במסוף המשטרתית ביום האירוע בעניין הנאשם 1. המזכר שערך הוגש בהסכמה באמצעותו וסומן **ת/7**.

בחקירתו הנגדית, העיד על בדיקות הנערכות במסוף המשטרתית ועל היסטוריית הבדיקות הנשמרת לאחר ששוטר נכנס למסוף ועורך חיפוש לצורך זיהוי אדם והבהיר: **"...כשאני נכנס לבדוק את הבן אדם, אני נכנס לפרטים האישיים שלו ולתמונה שלו, שהיא העדכנית לאותו זמן. זה מה שאני מחפש באותו רגע, וזה ככל הנראה מה שקרה."**



(פרוטוקול עמ' 140 ש' 21-23). כשנשאל אודות הבדיקה שערך הקצין משמוש ביום האירוע השיב שבהתאם לבדיקה שערך, הקצין משמוש אכן בדק את הנאשם 1 במסוף ביום 08.08.2016 בשעה 1:47 (ראו פרוטוקול עמ' 138 ש' 11-13). העד הסביר שמאגר הנתונים במסוף מציג את אותם נתונים בלי קשר לדרך שבה מבקש השוטר להתחבר - מחשב נייד, מחשב נייד או טאבלט.

כאשר נשאל אם צילום המסך המופיע במזכר, הוא אותו מסך שהופיע לפני הקצין משמוש בחיפוש בשנת 2016, השיב שהוא אינו יודע מה בדיוק ראה הקצין משמוש והבהיר שהתוכנה מתעדכנת. עם זאת, הבהיר שבבדיקה שערך הקצין משמוש בשנת 2016 הופיעה התמונה שהוצגה במזכר, אך הוא אינו יכול לערוב לכך שהטבלאות שבמזכר הופיעו לפני השוטר בשנת 2016 (פרוטוקול עמ' 139 ש' 19-20, עמ' 140 ש' 1-8).

הראיות שהובאו בפרשת ההגנה

12. בפרשת ההגנה העידו הנאשמים, אמו של נאשם 1 הגב' דבורה טויזר והוגשו דוח המעצר של נאשם 1 ופרוטוקול דיון המעצר בעניין הנאשם 2.

13. **הנאשם 1**, העיד שביום האירוע חזר לביתו מעבודתו בשעות הערב, שוחח מעט עם אמו ואחותו, התקלח והלך לישון. לאחר שנרדם נכנסו שוטרים לחדרו, העירו אותו והכו אותו: "**התחילו לתת לי ואגרופים...**" (פרוטוקול עמ' 143 ש' 33). כנשאל על האופן בו הוכה השיב שקצין תפס אותו והכה אותו "**בברכיות ובוקסים**" (פרוטוקול עמ' 144 ש' 3). לאחר מכן הובל אל מחוץ לבית ועד להכנסתו לניידת ספג מכות נמרצות מהשוטרים ורק עם הגיעו לתחנת מוריה נאמר לו במה הוא חשוד.

הנאשם 1 הכחיש שנכח במקום, הכחיש שתקף שוטר, והכחיש שברח מהמקום. לדבריו אמו תיעדה את מהלך המעצר והאלימות שהופעלה כלפיו בביתו, אך הסרטון נמחק.

הנאשם 1 העיד שלא הגיב לאלימות השוטרים ולא יכול היה להגיב כיוון שהיה אזוק, עם זאת היו חילופי קללות עם השוטרים. לדבריו השוטרים בתחנה התנהגו בצורה בלתי נאותה, תוך שהם מאיימים ומקללים אותו. במענה לשאלת בא-כוחו, הדגיש שהוא רק קילל אך לא איים ובכל משך שהייתו בתחנה הוא היה אזוק בידיו וברגליו וישוב על כיסא.

בחקירתו הנגדית, נשאל מה לבש בזמן המעצר והשיב שהוא רק זוכר שלבש לבוש קצר (פרוטוקול עמ' 145 ש' 1). כשנשאל אם לבש מכנסי ג'ינס כשהלך לישון, השיב בשלילה. כשנשאל האם היה באותו היום בחברת הנאשם 2 ושתה אלכוהול, השיב שהיה בעבודה. כאשר הטיחה בו המאשימה שבאותו יום הריחו השוטרים בתחנה ריח אלכוהול שנדף ממנו, השיב "**לא, באותו היום בכלל לא**" (פרוטוקול עמ' 146 ש' 15). כאשר נשאל מדוע לא הציג את הסרטון שצלמה אמו, השיב שהטלפון שלה נשבר באותו היום. כאשר הוטח בו שתיעוד כזה לא הוצג בתחנת המשטרה ולא במח"ש, חזר על תשובתו והוסיף שלא פנה למח"ש כיוון שהוא אינו מאמין בהם (פרוטוקול עמ' 147 ש' 10-12). כנשאל פעם נוספת מדוע לא פנה למח"ש, השיב שלא היו מאמינים לו כי אין ראיות, לאחר מכן ציין שישנם צילומים של החבלות, וטען "**כן רציתי לא יצא לי**" (פרוטוקול עמ' 156 ש' 10-13).



כאשר נשאל אם יש לו הסבר לסיבה ששמו צוין לשווא כמעורב באירוע תקיפה השיב: **"...גם זרקו את השם שלי בא שוטר עצר אותי זורקים את השם שלי חופשי בשכונה"**. (פרוטוקול עמ' 148 ש' 4-5). כנשאל כיצד זה הגיוני שישנו שוטר שזיהה אותו באמצעות פרטיו ותמונתו וידע את מקום מגוריו, השיב שהשוטר טעה בזיהוי. כנשאל פעם נוספת מדוע ששני שוטרים ישקרו ויעידו שזיהו אותו, השיב שהיה בעבודה ולאחר מכן הלך לישון.

כשנשאל מדוע הנאשם 2 הגיע לביתו אם כלל לא נכח בזירה, השיב כי הלה ראה שיש ניידות מתחת לביתו והגיע כדי לבדוק. כשנשאל אם הוא זוכר שכשנעצר היו לו שפשופים, השיב בשלילה. כשנשאל מדוע שתק בחקירתו במשטרה, טען שלמד מטעויות העבר שלא לדבר **"כי אחרי זה מפלילים"** (פרוטוקול עמ' 151 ש' 1). לשאלת ב"כ המאשימה השיב שרק קילל בתחנה ולא איים (פרוטוקול עמ' 151 ש' 15, עמ' 152 ש' 4-5). אשר לאלימות השוטרים כלפיו טען שהשוטרים הכו אותו רק בבית (פרוטוקול עמ' 151 ש' 21-22).

כאשר הוטחו בו דבריה של אמו שנשמעת בסרטון המעצר (ת/4) אומרת **"אתם עשיתם את זה"**, **"רון התחיל להסתדר"**, השיב: **"היא דואגת לי"** (פרוטוקול עמ' 153 ש' 1). כנשאל כיצד דבריה של אמו מתיישבים עם גרסתה ששהה בבית, השיב שאמו אינה מאמינה במערכת. כאשר נשאל מי זה **"אתם"**, השיב: **"אלה שישבו בן"** (פרוטוקול עמ' 153 ש' 31). כשנשאל מדוע אכפת לאמו אם הוא אינו מעורב, השיב: **"כי אני נעציתי"** (פרוטוקול עמ' 153 ש' 33).

כשנשאל אם נאשם 2 איים על השוטרים בתחנה השיב בשלילה. כשנשאל אם שמע את הנאשם 2 מתלונן באופן עקבי על אלימות השוטרים, השיב שלא רק ששמע אלא ראה אותו סופג מכות.

לשאלת בית המשפט מה בדיוק עשו השוטרים בתחנה לנאשם 2, השיב: **"בוקסים לבטן"** (פרוטוקול עמ' 157 ש' 5). כאשר נשאל באילו נסיבות זה קרה, השיב שהנאשם 2 והקצין משמוש התווכחו לאחר שהנאשם 2 לא רצה להיכנס לחקירה ועל כן, הקצין משמוש הכה אותו **"בבוקסים"** לבטן והושיב אותו. כאשר נשאל מי הפעיל כלפיו אלימות, השיב שהיה זה הקצין שהיה בביתו ללא ציון שמו. הנאשם 1 טען שבתחנה איימו השוטרים עליו ועל הנאשם 2 שיכו אותם בראשם באמצעות נשק אולם בפועל הם לא הוכו בנשק (פרוטוקול עמ' 157 ש' 21).

14. **נאשם 2**, העיד שהוזמנה ניידת לאחר שהוא וחבריו ישבו בפארק והפעילו מוסיקה רועשת. בעקבות הדיווח על הרעש, הוא ומעורבים נוספים התבקשו להזדהות בבדיקה במסוף המשטרה. לדבריו כיוון שתעודת הזהות לא הייתה ברשותו, הוא מסר לשוטר מספר זהות שנבדק במסוף ולאחר הבדיקה נאמר לו שהוא חב מעצר. לאחר התייעצות עם התחנה נרשמה לו הזמנה להתייצב בתחנה למחרת. בעת כתיבת ההזמנה, כך סיפר, ראה את הקצין משמוש כשהוא מתחיל לרוץ ללא סיבה נראית לעין.

לדבריו ניסה להתחקות אחר הקצין משמוש, ומשלא הצליח, חזר לביתו. לאחר מכן, שמע ניידות מתחת לבניין מגוריו, ירד למטה והבחין שמוציאים את נאשם 1 מביתו אזוק. בשלב זה פנה לשוטר משמוש לבקש ממנו את פתק ההזמנה לתחנה ובתגובה מסר לו הקצין משמוש שהוא עצור.



בהגיעם לתחנה, שוטר ששמו לא זכור לו הושיב אותו על כיסא תוך שהוא מפעיל כלפיו כוח ותוך שדיבר אליו באופן בוטה. לאחר מכן הוא הוביל לחקירה תוך כדי דחיפות וכאשר ניסה להתנגד הכה אותו השוטר: "...הוא נתן לי בוקס בבטן." (פרוטוקול עמ' 139 ש' 30). כאשר ביקש מהקצין משמוש לשתות, השיב לו הלה בשלילה, הושיב אותו בכוח והכה אותו: "נתן לי מכה בפנים ובוקס בבטן." (פרוטוקול עמ' 140 ש' 1-2).

לתמיכה בטענתו בעניין החבלות, הוגש מטעם ההגנה פרוטוקול דיון המעצר של נאשם 2 שבו נכתב: "בית המשפט: מזהה שפשוף בקרסולו הימני של החשוד ושפשוף דומה בקרסולו השמאלי." הפרוטוקול סומן 2/נ.

בחקירתו הנגדית, נשאל אם נאשם 1 היה עמו ביום האירוע והשיב בשלילה. לדבריו האנשים שהלכו אחרי הקצין משמוש לניידת מלבדו היו איזיה ואשר. כשנשאל אם צעק למשיב 2 לברוח השיב שלא צעק זאת (פרוטוקול עמ' 140 ש' 23). כשנשאל אם הוא זוכר מישהו שהזדהה בשם "רון" השיב שאין לו מושג. כשנשאל מדוע ירד שוב מביתו, השיב שירד כדי לקחת את ההזמנה מהקצין משמוש. כשנשאל מדוע "אשר", שהוזכר לראשונה בעדותו, לא זומן לעדות, השיב שהוא אינו יודע.

כשנשאל אם פנה לשוטר משמוש בטון מזלזל ואמר לו: "בוא תעצור אותי", השיב שהוא אינו מבין מה מזלזל באמירה כזו וכי לא התנגד למעצר. כשהטיחה בו ב"כ המאשימה שהקצין משמוש עצר אותו לאחר שאמר לו: "אתה שוטר מניאק בן זונה, על מה אתה עוצר אותי, אני יכול לזיין אותך למה מי אתה", הכחיש שאמר את הדברים (פרוטוקול עמ' 142 ש' 9-8). כאשר נשאל פעם נוספת מדוע המשיך לנהוג באלימות ולקלל בתחנה, השיב שלא התבקש להירגע והשוטרים הם אלה שנהגו באלימות.

הנאשם 2 טען שלא זכור לו שקילל, או ירק או שניסה לנגוח בשוטר. לדבריו דווקא הקצין משמוש תקף והכה אותו במכת אגרוף. בהמשך לכך, סיפר שכאשר נעשה כלפיו שימוש בכוח, הוא ניסה להתנגד לכוח שהופעל עליו. כאשר נשאל מדוע לא הגיש תלונה במח"ש אם סבל מאלימות משטרתית, השיב שהוא "לא טוב במערכת הזו" והוא אינו יודע איך הדברים עובדים. בהמשך עדותו, כאשר הטיחה בו ב"כ המאשימה שהוא אמר לשוטר "יא בן זונה, בן שרמוטה, בוא נראה אותך בלי מדים יא קוקסינל", אישר שרק קילל אך לא איים (פרוטוקול עמ' 144 ש' 3-5).

בהמשך חקירתו הנגדית, נשאל על כך שבחקירתו לא הכחיש שתקף את הקצין משמוש או איים עליו ובתגובה לכך השיב שגם לא אישר שעשה זאת. כאשר הטיחה בו המאשימה סרטונים שצולמו בתחנה, השיב כי גם אם אמר משהו היה זה "מתוך עצבים" על רקע האלימות שחווה מהשוטרים (פרוטוקול עמ' 144 ש' 31).

אשר לנאשם 1, טען שהלה לא נכח במקום האירוע. לדבריו מספר שעות לפני האירוע שוחח עם הנאשם 1 בטלפון וזה אמר לו כי שהוא אינו רוצה להצטרף אליו ואל חבריו והלך לישון.

15. דבורה טויזר, אמו של נאשם 1, עמדה בעדותה על כך שהנאשם 1 לא היה מעורב באירוע וכל העת שהה בבית. מעדותה עולה שהנאשם 1 הגיע לבית בשעות הערב לאחר שסיים לעבוד, התקלח והלך לישון. בעדותה הבהירה



שהבית קטן מאוד ואם היה יוצא, הייתה שמה לב. עוד סיפרה בעדותה כי בשעה אחת בלילה לערך, נשמעו סירנות בשכונה ולאחר 10 דק' נשמעו דפיקות בדלת הבית. כאשר פתחה את הדלת עמדו בפתח שוטרים ושאלו אם הנאשם 1 גר בבית. כאשר השיבה בחיוב, נכנסו השוטרים לחדרו תוך שהיא רצה אחריהם ומבקשת שלא ירימו עליו יד. לאחר שנכנסו השוטרים **"נהיה בלאגן בחדר"** ותוך זמן קצר היה הנאשם 1 אזוק לאחר **"כאפות"** שספג מהשוטרים (פרוטוקול עמ' 146 ש' 25-26). לאחר מכן, כך סיפרה, הוכנס הנאשם 1 לניידת ללא כל הסבר נוסף מהשוטרים. כשנשאלה אם ישנה אפשרות שבזמן שהתקלחה או נרדמה, יצא הנאשם 1 מהבית, השיבה בשלילה (פרוטוקול עמ' 147 ש' 5). כאשר נשאלה היכן עבד הנאשם 1 באותו הזמן, השיבה שהיא אינה זוכרת **"אולי בפיצה"** (פרוטוקול עמ' 147 ש' 8).

כשנשאלה מה תגובתה לסרטון שבו היא נשמעת משוחחת עם נאשם 2 ונוזפת בו על התנהגותו, השיבה כי **"...התנהגתי כמו שאימא מתנהגת לילד. לא ידעתי איפה אמיר נמצא ... מאיפה אני יודעת מה קרה?"** (פרוטוקול עמ' 147 ש' 29-30 ועמ' 148 ש' 1). כשנשאלה מדוע היא אמרה בסרטון המעצר (ת/4) **"אתם עשיתם שטות"**, השיבה כי הנאשמים כל הזמן ביחד (שם, עמ' 148 ש' 3-4). כשהוטחו בה קטעים מ-ת/4, שמהם משתמע שהיא מפלילה את הנאשם 1 השיבה: **"לקחו לי את הילד בשעת לחץ ואני יודעת שברגע שלוקחים את הילד מהבית אין עם מי לדבר. אין לי מושג מה היה שם"**. (פרוטוקול עמ' 148 ש' 22-23). כשנשאלה מדוע כאשר הנאשם 2 אמר לה: **"הוא בא להביא לי פתק ואז הוא התחיל להתלכלך על רון, אה אני מכיר אותך, התחיל להתחרקש איתו"** אמרה לו **"אז מה"** ולא אמרה שרון היה עמה בבית, השיבה שאמרה זאת מתוך לחץ, שהיא אינה יודעת מה קרה אבל היא יודעת שבנה היה בבית (פרוטוקול עמ' 148 ש' 5-10). העדה עומתה עם דבריה בסרטון שמהם משתמע שידעה שבנה היה מעורב באירוע ובין היתר נשמעה אומרת: **"אתם עשיתם שטות"; הבן שלי עשה"; זה מה שאתם הולכים לעשות בלילה"; "רון התחיל להסתדר"; "אין סתם באו עכשיו הסתבכתם"; עשיתם את זה"** לא היה בפיה הסבר מניח את הדעת (פרוטוקול עמ' 148 ש' 5-10 וש' 25-33; עמ' 149 ש' 1-9).

הערכת עדויות

16. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט, מצאתי שהמאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום ברף הנדרש בפלילים ועובדות אלה משכללות את העבירות שיוחסו לנאשמים. זאת קבעתי על יסוד האמון שרחשתי לשוטרים ולגרסתם כאשר מנגד מצאתי לדחות את גרסאות הנאשמים ועדת ההגנה שאותן מצאתי בלתי אמינות, בלתי סבירות, ובלתי הגיוניות.

17. השוטרים הם עובדי ציבור שפועלים על פי דין באכיפת החוק ובהשלטת הסדר הציבורי ואין להם כל מניע להעליל על הנאשמים עלילות דברים.

18. גרסאות השוטרים תמכו האחת ברעותה בשורה של פרטים מהותיים: מהלך הטיפול באירוע הקמת הרעש; תשאל הנאשמים; זיהוי הנאשמים ליד הניידת; התנהגותם האגרסיבית של הנאשמים במהלך התשאל והזיהוי; הבעיטה שבעט הנאשם 1 בשוטר משמוש; המרדף אחרי הנאשם 1; הגעת הנאשמים לתחנה וליוויים לחקירה; התנהגותם האלימה של הנאשמים בתחנה; הקללות והגידופים שהופנו כלפי השוטרים; סירובם של הנאשמים לציית לשוטרים



בתחנה; הפעלת הכוח כלפי הנאשמים.

19. נוסף על כך, הסיפור שגוללו השוטרים הוא סביר ובעל היגיון פנימי. קיימת סיבתיות מובנית ומוסברת בגרסתם שניתן להבין באמצעותה את השלבים השונים באירוע וכך גם קשר הגיוני בין התנהגותם של הנאשמים לתגובותיהם של השוטרים, לרבות הסבר לאסקלציה שנבעה מהתנהגות הנאשמים ואשר הובילה למעצרם.

20. אשר לזיהוי הנאשם 1, הזיהוי מבוסס על עדויות שני שוטרים - הקצין משמוש והשוטר חולי אשר ראו אותו באירוע וזיהו אותו על פי תווי פניו ופרטי לבושו לאחר שנעצר. הקצין משמוש בדק את פרטי הנאשם 1 במסוף המשטרה וראה את תמונתו עוד כשהלה נכח בזירה. לבקשת ב"כ הנאשם 1 נערכה השלמת חקירה שהוכיחה שהקצין משמוש שלח שאילתה וצפה במסך שבו הוצגו פרטי הנאשם 1 ותמונתו, ויש בכך חיזוק משמעותי לגרסתו של הקצין.

21. חיזוק נוסף למעורבותו של הנאשם 1 באירוע מצאתי בשפשופים שנצפו על גופו בעת שנעצר והיותו לבוש בבגדים שלבש באירוע ובהם מכנסי ג'ינס, שאינם בגדי שינה.

22. עובדת היותם של הנאשמים שרויים בגילופין מסבירה את התנהגותם בזירה ובתחנה ומחזקת אף היא את גרסת השוטרים.

23. כך גם מצאתי שיש בגרסת השוטרים הסבר לחבלות שנמצאו על גופו של נאשם 2 - שימוש בכוח סביר מספר פעמים לצורך השתלטות עליו, לאחר שהתנגד, השתולל וקילל. עם זאת גרסת הקצין משמוש שלפיה הכה את הנאשם 2 בשתי מכות אגרוף בצלעותיו כדי לרסנו לאחר שירק עליו וסרב לשבת, מהווה שימוש בכוח שחרג מהסביר.

24. גם הסרטונים שצילם הקצין משמוש (ת/1 - ת/4), מחזקים את גרסת השוטרים בנוגע להתנהגות הנאשמים.

בסרטון ת/1 נראה הנאשם 2 ונשמע כשהוא צועק כלפי הקצין משמוש: **"יא בן שרמוטה, יא קוקסינל אחושרמוטה. משמוש אתם תשלמו על זה ביוקר, אתה מבין. על האלימות הזאתי..."**. בהמשך, נראה הנאשם 2 ונשמע כשהוא צורח לעבר שוטר: **"יא מניאק, אתה כולה שוטר"**. לכל אורך ההקלטה, התבקש הנאשם 2 לשבת ולהירגע, אך ללא הועיל. הנאשם 2 אכן מתלונן שהופעלה כלפיו אלימות, אך מהסרטון ניתן להתרשם שהוא זה שפעל באלימות, קילל, צרח והתפרע והשוטרים ניסו לרסנו.

בסרטון ת/2 נשמע הנאשם 2 מתלונן שהאזיקים חותכים את בשרו והוא מבקש לשחררם.

בסרטון ת/3 נצפה הנאשם 2 מועלה לקומת החקירות, תוך שהוא מדבר באופן מבולבל ובלתי קוהרנטי כפי הנראה בהשפעת האלכוהול.



בסרטון שכונה "תחקור איזיה", צולם הקצין משמוש כשהוא מתחקר את איזיה, והלה סיפר לו שראה את הנאשם 1 בועט בו (בקצין משמוש) ולאחר שניסה להרחיקו ולא הצליח, ראה את הנאשם 1 מכה אותו (את הקצין משמוש) גם באגרופ, תוך שהדגים בידיו את תנועתו של הנאשם 1. כאשר נשאל אם הוא בטוח שראה, השיב **"ראיתי כן, ראיתי אני לא אשקר. אני גם לא יודע מה זה לשקר. הביא לך גם בעיטה. עזוב"**. אבהיר שמדובר בעדות שמועה שלא התחשבתי בה. עוד אזכיר שאיזיה לא העיד במשפט לאחר שלא אותר ולא ניתן היה לעמת אותו עם דבריו בסרטון.

סרטון 4/ת מחזק אף הוא את גרסת השוטרים לנוכח אמירותיהם של אמו של נאשם 1 ושל הנאשם 2 שמהן משתמעת מעורבותו של נאשם 1 באירוע. הנאשם 2 אומר מפורשות **"הוא בא להביא לי פתק ואז הוא התחיל להתלכלך על רון, אה אני מכיר אותך, התחיל להתחרקש איתו"** ובכך הוא מפליל את הנאשם 1 במישרין כמי שנכח באירוע והתעמת עם הקצין משמוש. משקלם של דבריו הוא גבוה במיוחד שכן בסרטון הוא משיח לפי תומו עם אמו של הנאשם 1. כך גם מדבריה של אמו של נאשם 1 שאמרה לנאשם 2 בשיחה: **"אתם עשיתם את זה"**; **"אתם עשיתם שטות"**; **הבן שלי עשה"**; **זה מה שאתם הולכים לעשות בלילה"**; **"רון התחיל להסתדר"**; **"אין סתם באו, עכשיו הסתבכתם"**; **עשיתם את זה"**, עולה שהיא מודעת לכך שבנה נכח במקום ולא שהה בבית כפי שטענה בעדותה.

25. עדות הקצין משמוש הותירה בי רושם חיובי. הקצין סיפר הן על המסגרת הכוללת של הטיפול באירוע והן על מעשי הנאשמים באופן בהיר, מתון ובלתי מעצים תוך שניסה לדייק בדבריו עד כמה שניתן ותוך שדבק באמת ולא היסס לחשוף עובדות שאינן נוחות לו. כך למשל הודה בכך שלא ראה את הנאשם 1 בועט בו אלא הסיק זאת, כך למשל העיד שהפעיל כלפי הנאשם 2 כוח בדרך של "אגרופ לצלעות לריסון" לאחר שהלה נגח בשוטר וירק בפניו.

26. גם את עדותו של השוטר חולי מצאתי אמינה. כך למשל דייק בדבריו ומסר שראה את הבעיטה שבעט הנאשם 1 בקצין משמוש אך לא ראה את פגיעתה; כך העיד שלא ראה את מכת האגרופ שהכה הנאשם 1 את הקצין משמוש אלא רק שמע עליה בדיעבד ממנו; וכך העיד שהוא אינו זוכר אם הנאשם 2 רץ בדומה לאחרים ואינו זוכר מה צעק.

27. גם עדויותיהם של יתר השוטרים היו כנות, מתונות ובלתי מעצימות. ניכר היה שהשוטרים העידו על מה שראו ומה שחוו תוך ניסיון לדייק בדבריהם. כך למשל העד השוטר טריף שהוא אינו יכול לבודד את האמרות של כל אחד מהחשודים ואינו זוכר במדויק את האמירות; כך גם העיד שהנאשם 2 לא איים עליו אלא נפנף בידיו והתבטא כלפיו בגסות.

28. סתירות, פערים מסוימים וחוסר זיכרון של השוטרים בנקודות שונות, ניתנות להסבר בטבע האנושי, במגבלות הזיכרון האנושי, ובהבדל במיקוד ובזוויות המבט של כל עד בשים לב לכך שהאירוע היה מהיר, אלים, רועש ודינאמי. הפערים שבין גרסאות השוטרים היו בעניינים שוליים שאינם יורדים לשורשם של דברים. לא מצאתי שמדובר בסתירות שמעלות חשש לאמירת שקר ושמעמידות בספק את מהימנות העדים. אדרבה, יש בסתירות אלה כדי להוכיח שהעדויות לא תואמו, לא "הובנו" מראש ולא זוהמו.

29. גרסאות השוטרים במבט כולל משתלבות אפוא לכדי גרעין אמת מוצק אחד שאינו ניתן לערעור, גרעין אשר



משרטט תמונה קוהרנטית ושלמה של האירוע.

30. מסיבות אלה מצאתי לתת אמון מלא בגרסת השוטרים הן לעניין מעשיהם של הנאשמים בזירה ובתחנה והן לעניין זיהוי של הנאשם 1.

31. מנגד לא רחשתי אמון לגרסאות הנאשמים ולגרסת עדת ההגנה.

32. לא מצאתי היגיון פנימי בגרסאות הנאשמים ואין בגרסתם הסבר לשורת הפעולות שבהן נקטו השוטרים מה שהופך את גרסתם לבלתי הגיונית ובלתי סבירה.

מדוע שוטרים ינהלו מרדף אחר אדם שלא עשה דבר; מדוע הגיע הנאשם 2 אל מתחת לביתו של הנאשם 1 אם לא אירע דבר ואם הלה כלל לא היה בגינה, מדוע שוטרים יעצרו את נאשם 2 שרק רצה ליטול הזמנה לסור לתחנת המשטרה שנרשמה עבורו קודם לכן; מדוע שוטרים יפעילו כוח כדי לעצור אדם ששוכב במיטתו ולא מתנגד; מדוע שוטרים ישתמשו בכוח נגד עצורים שנמצאים ממילא במשמורת המשטרה בתחנה ולא עשו דבר.

יש בכל אלה לחזק את גרסת השוטרים ולהחליש את גרסת הנאשמים.

33. נוסף על אלה, היותם של הנאשמים שרויים בגילופין במהלך האירוע, מחזקת את טענות השוטרים כלפיהם בנוגע להתנהגותם התוקפנית, החריגה, הבלתי מותאמת והבלתי רציונלית.

34. עוד יש להוסיף שהנאשמים סתרו את עצמם בעניינים מהותיים במופעים שונים שבהם נשמעה גרסתם. כך למשל, כאשר עומת הנאשם 1 עם הסרטון שבו נשמעת אמו משוחחת עם נאשם 2 על מעורבותם באירוע, השיב תשובות מתחמקות וטען שאמו רק דואגת לו וענתה כך משום שהיא לא מאמינה במערכת אכיפת החוק. כאשר נשאל שוב למה שאמו תגיד "אתם", השיב שהיא מתכוונת לנאשם 2. תשובות אלה אינן סבירות, אינן מתיישבות עם ההיגיון והשכל הישר ומופרכות על פניהן.

35. כך גם שתיקתו של הנאשם 1 בחקירתו במשטרה בנוגע לשאלות מהותיות, מחזקת את הראיות נגדו.

36. לא מצאתי ממש בטענה שמי שעבר את העבירות בזירה הוא אדם הדומה במראהו ובבגדיו לנאשם 1 אשר בילה עם הנאשם 2 בגינה אולם הנאשם 2 אינו מכיר את פרטי זהותו, ונוסף על כך ידע את מספר הזהות של הנאשם 1 והתייצג בכזב בשמו. מדובר בטענה בלתי סבירה ומופרכת על פניה שאינה מתיישבת עם הראיות שהובאו במשפט.

37. גרסתו הכבושה של הנאשם 2 בנוגע לאדם נוסף שהתלווה לבדיקה בניידת ששמו "אשר" שהנאשם 2 אינו מכירו ואינו יודע את פרטיו שסופרה בלי שהיה בפיו הסבר לכבישתה, היא תמוהה, חסרת משקל ומחלישה את גרסתו.



38. הנאשמים נשאלו במספר הזדמנויות על אודות האיומים והקללות שסיננו כלפי השוטרים, ושללו את הדברים אולם בעדותם הודו שרק קיללו אך לא איימו ויש בכך לכרסם באמינות גרסתם בכללותה.

39. הנאשם 1 טען שאמו תיעדה את אירוע המעצר בביתו אך הסרטון נמחק מהטלפון שלה. טענה שכזו לא נטענה מפי אמו ויש בכך לפגום בגרסתו.

40. הנאשם 2 טען שנגרמו לו חבלות כתוצאה מאליומות השוטרים כלפיו. חיזוק לטענה הובא מפרוטוקול דיון המעצר נ/2 ומהודעתו (ת/6 ש/65-66) ומסרטון ת/1 שבו הוא נשמע מתלונן על אלימות השוטרים כלפיו. אכן יש בדברים חיזוק לגרסתו ברם גם בגרסת השוטרים שטענו שהשתמשו בכוח נגדו כדי לרסנו מצוי הסבר לחבלות כך שאין המדובר בטענה בעל משקל רב.

41. הנאשם 2 לא הכחיש בהודעתו ת/56 שאיים על הקצין משמוש כשהשיב לשאלה בעניין זה כך: **"ברגע שמרימים עליך ידיים ואני שיכור ואין לי ברירה אין לי איך להגיב אני אזוק, זו לא הייתה הכוונה אבל זה מה שיצא"**. כך גם אישר במשתמע שירק על הקצין משמוש וכשנשאל על כך בהודעתו השיב: **"תקפו אותי מה נשאר לי לעשות"**. מנגד טען בעדותו שלא איים על שוטרים (פרוטוקול עמ' 142) ולא תקף אותם (פרוטוקול עמ' 144) ופערים אלה פוגמים בגרסתו.

42. אשר לעדת ההגנה דבורה טויר, התרשמתי שמדובר בעדה מעוניינת אשר לא הידרה בכבודה של אמת. העדה הפריזה בתיאוריה עת העידה על מעשי השוטרים ומנגד התחמקה והשיבה תשובות דחוקות ובלתי מספקות כאשר עומתה עם אמירותיה בסרטון ת/4, אמירות שמהן משתמע שהנאשם 1 היה מעורב באירוע. לפיכך מצאתי את גרסתה בלתי מהימנה.

43. מנימוקים אלה דחיתי את גרסאות הנאשמים.

ממצאים עובדתיים ומשפטיים

44. בהסתמך על העדויות אני קובע שהוכחו העובדות שלהלן:

במסגרת הטיפול באירוע הקמת רעש, בעת הליך זיהוי באמצעות המסוף המשטרתי, ביקש הקצין משמוש מהנאשם 1 להתרחק מהמקום לאחר שהלה ניסה להציץ בפרטי המעורבים שהופיעו בטאבלט המשטרתי. הנאשם 1 צעק לשוטר משמוש "לא רוצה להתרחק, מי אתה שאתרחק ממך?". לאחר ניסיון של איזיה להרחיק את הנאשם 1 מהקצין משמוש, בעט הנאשם 1 בקצין משמוש והכה אותו במכת אגרוף בפניו. הנאשם 1 ברח מהמקום והקצין משמוש דלק אחריו. בזמן בריחתו, צעק הנאשם 2 לנאשם 1 "רון תרוץ! תברח למניאק האלה". לאחר שאותרה כתובתו, הגיע כוח של שוטרים לביתו של נאשם 1 ומצא אותו שוכב במיטתו עם הבגדים שלבש בזירה ועם שפשופים בברך ובידיים. כיוון שהנאשם 1 התנגד בכוח למעצר, קילל וצעק, הופעל נגדו כוח כדי לרסנו. הנאשם 2 אשר הגיע אל בנין מגוריו של הנאשם 1, פנה לקצין משמוש וצעק לעברו "אתה שוטר מניאק בן זונה על מה אתה עוצר אותי, אני יכול לזיין אותך למה מי אתה".



לנוכח האמור, נעצר הנאשם 2.

כאשר הובאו הנאשמים לתחנת מוריה הם המשיכו לקלל ולהשתולל. גם שהתבקשו לשבת בשקט ולהירגע, המשיכו לקלל את השוטרים - נאשם 2 אמר לשוטר מסאדי "יא בן זונה יא בן שרמוטה בוא נראה אותך בלי מדים מי אתה בכלל יא קוקסינל" ובהמשך אמר: "כוס אימא שלכם, אני מקווה שתעשו לי משהו תיתן לי איזה כאפה"; נאשם 1 אמר לשוטר מסאדי "תשחרר את האזיקים אני אפרק לך את הפרצוף, מה אתה גבר שאני אזוק". בהמשך, לאחר שהועלו הנאשמים לקומה העליונה של התחנה, צעקו הנאשמים וניסו לתקוף את השוטרים. בתגובה תפס השוטר מסאדי את הנאשם 1 שהשתולל וניסה לברוח מהמקום. נאשם 1 אמר לשוטר טריף שהוא יביא עליו רוצח שכיר ונאשם 2 הוסיף בתגובה לדברים שהם "יקטפו" את טריף. לאחר שהוכנסו לחדרים נפרדים, המשיך הנאשם 2 להתנגד ולקלל וירק בפניו של הקצין משמוש. הקצין משמוש ניסה להשתלט על הנאשם 2 בכוח ובתגובה ניסה הנאשם 2 לנגוח בראשו. בשל כך, הכה הקצין משמוש את הנאשם 2 בשתי מכות אגרופ בצלעותיו. לאחר מכן, המשיך הנאשם 2 לקלל את הקצין משמוש ולאיים עליו ואמר לו "אני מכיר אותך מהשכונה אתה מסתובב פה הרבה חכה נהיה בחוץ".

45. משהוכחו העובדות, פשיטה שהן משכללות את העבירות שיוחסו לנאשמים והדברים הם ברורים.

בריחתו של הנאשם 1 מהזירה לביתו והתחזותו לאדם ישן, וקריאתו של הנאשם 2 לנאשם 1 שיברח, משכללות עבירות הפרעה לשוטר.

עדותו של הקצין משמוש על תקיפתו בידי הנאשם 1 שבעט בו והכה אותו במכת אגרופ בפניו, גרסה שעליה העיד גם השוטר חולי משכללת עבירת תקיפת שוטר כדי להכשילו.

הקצין משמוש העיד על איומיו של הנאשם 2 כלפיו סמוך לביתו של הנאשם 1: **"אתה שוטר מניאק בן זונה, על מה אתה עוצר אותו? אני יכול לזיין אותך למה מי אתה?"** (פרוטוקול עמ' 24).

הקצין משמוש העיד על איומי הנאשם 2 כלפיו בתחנה: **"אני מכיר אותך מהשכונה, אתה מסתובב פה הרבה, חכה נהיה בחוץ"** (פרוטוקול עמ' 26-27).

השוטר מסאדי העיד על איומי הנאשם 1 כלפיו בתחנה: **"תשחרר לי את האזיקים אני אפוצץ לך את הפרצוף, מה אתה גבר כשאני אזוק"** (פרוטוקול עמ' 147).

השוטר טריף העיד על איומי הנאשם 1 כלפיו בתחנה: **"אני אגיד (צ"ל אזמין - א"כ) לך רוצח"** ועל איומי הנאשם 2 שאמר בתגובה לדברי הנאשם 1 **"אנחנו נקטוף אותו"** (פרוטוקול עמ' 143).

עדות הקצין משמוש על תקיפתו בידי הנאשם 2 בתחנה בכך שירק בפניו וניסה לנגוח בו משכללת עבירת תקיפת שוטר כדי להכשילו (פרוטוקול עמ' 26).

טענות ההגנה

46. אשר לטענת ב"כ הנאשם 1, שלפיה טענת האליבי שלו לא נחקרה ואילו הייתה נחקרת ונבדקת כתב האישום לא



היה מוגש, לא מצאתי שיש בה ממש. זיהויו הוודאי של הנאשם 1 באמצעות שני שוטרים ואמירותיה של אמו שאף העידה בבית המשפט, הפריכו את הטענה.

47. טענת ב"כ הנאשם 1 שהמחדל שבאי הפעלת מצלמת הגוף מצד הקצין משמוש מצדיק את זיכויו של הנאשם - דינה להידחות. ב-רע"פ 9306/20 **ברגות נגד מדינת ישראל** (29.04.2021) (פסק דינו של כב' השופט א' שטיין) חודדה ההלכה בנוגע למחדלי חקירה ונקבע שמחדלי חקירה שמהם זכאי הנאשם להיבנות הם בגדר רשימה מוגבלת ומצומצמת של מחדלים חמורים, שעיקרם הוא אי נקיטת פעולה חקירתית מתבקשת באופן המטיל ספק רציני בראיות שבאות להפליל את הנאשם מה שאין כן במקרה שלפנינו. אדרבה, המאשימה הניחה לפני בית המשפט ראיות מספיקות להרשעה בהבדל מראיות מקסימליות ועל כן נפקותו של המחדל הנוטען אינה מכריעה.

48. אשר לטענת ב"כ הנאשם 2, שלפיה מעצרו של הנאשם 2 היה בלתי חוקי לאחר שקיבל הזמנה להתייצב בתחנת המשטרה אשר שמטה את הבסיס החוקי למעצר, מצאתי שיש לדחותה לנוכח ממצאי הכרעת הדין שעל פיהם נעצר הנאשם 2 בעקבות דבריו לקצין משמוש ליד ביתו של הנאשם 1 אשר היוו עבירה בת מעצר ויתרה מכך היה צו מעצר פעיל מטעם ההוצל"פ נגדו שניתן היה להסתמך עליו עת השתנו הנסיבות והנאשם 2 עבר לעיני הקצין עבירה.

49. אשר לטענת ב"כ הנאשם 2 שלפיה הופעל נגד הנאשם 2 כוח באופן בלתי מוצדק והוא הוכה בידי השוטרים, מצאתי שיש ממש בדברים לעניין שתי מכות האגרוף שספג הנאשם 2 מהקצין משמוש לאחר שסרב לשבת וירק בפניו. עם זאת, על רקע מכלול התנהגותו האלימה של הנאשם 2, אין הצדקה לזכותו בשל חריגה זו מחמת הגנה מן הצדק והיא תילקח בחשבון לעניין העונש. את יתר הטענות בעניין אלימות השוטרים יש לדחות לנוכח ממצאי הכרעת הדין שעל פיה לאחר שנעצר הופעל נגד הנאשם 2 כוח סביר לצורך ריסונו.

50. אשר לטענת ב"כ הנאשם 2 שלפיה לא הוכחה הכשלת שוטר הן משום שלא הוכח שהנאשם 2 צעק לעבר נאשם 1 "רוץ רון! תברח למניאק השרמוטות האלה" והן משום שגם אם צעק זאת, הצעקה לא הכשילה שוטר ולא גרמה לבריחתו של הנאשם 1, גם היא נדחית.

לשוננו של סעיף 275 לחוק העונשין היא ברורה: **"העושה מעשה בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק או להכשילו בכך, או להפריע לאדם אחר או להכשילו מלעזור לשוטר, דינו - מאסר עד שלוש שנים ולא פחות משבועיים ימים."**

כיוון שאימצתי את גרסת הקצין משמוש קבעתי שהנאשם 2 צעק את הדברים שיוחסו לו.

תוכן הדברים נאמר בהקשר לניסיונה של המשטרה לתפוס את הנאשם 1 שנמלט לאחר שתקף את הקצין משמוש. על פי הסעיף לא נדרש להוכיח שהמעשה הכשיל או הפריע בפועל אלא שנעשה בכוונה להכשיל או להפריע. אמירה המחזקת את ידיו של אדם שנמלט משוטר ומעודדת אותו להמשיך במעשיו, עונה להגדרה זו. לפיכך תוכן הצעקה הוא מעשה המהווה הפרעה לשוטר.



סוף דבר

51. אני קובע שעובדות כתב האישום והוראות החיקוק שיוחסו לנאשמים הוכחו ברף הנדרש בפלילים.

על כן אני מרשיע את כל אחד מהנאשמים בעבירות הבאות:

תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק;

הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקיד, עבירה לפי סעיף 275 לחוק;

איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

ניתנה היום, כ"ט תשרי תשפ"ג, 24 אוקטובר 2022 בהיעדר הצדדים לאחר שנימוקי הכרעת הדין נמסרו בדיון.